

LUCIJA BLUMBERGA

Ziemas noskaņa

Atkal kļavas lapa man uz pieres
vēsu plaukstu liek.

Kaut kur tālu tālu
lielām pārslām snieg.

Bet starp mums kā kaijas bērns
ar basām kājām klusi

Jau balta ziemas diena ienākusi.

Un kamēr pārpratumu vējš
kauks rudens šūpulī,

Nevienam nesakot, es pārvērtīšos
ilgu putenī.